

Wie ik ben

Overweging 23 juni 2013 – Marc van de Giessen

*“... Jezus’ woorden verwijzen naar radicaliteit. Ik vind dat prachtig.
Ik wil dat ook, zonder anderen minder te achten.
Ik wil me graag aan zijn visioen van het Koninkrijk vasthouden ...”*

Lector: Corry Keijzer

Eerste lezing: Wie ik ben

Tweede lezing: Lucas 9, 18-24

Inleiding

Goedemorgen lieve mensen, fijn dat je er bent vandaag.

Welkom als je hier voor het eerst bent, welkom als je zo nu en dan komt, welkom ook als je hier niet weg te slaan bent.

Voor hen die mij niet kennen. Mijn naam is Marc van de Giessen. Voorganger en bestuurslid van de Duif, ben in het dagelijkse leven als Geestelijk verzorger werkzaam in het verpleeghuis de Bernardus in Sassenheim. Ik probeer met bewoners betekenis te geven aan het leven.

Ik ga vandaag voor met Corrie Keijzer. Al 40 jaar zingt zij in het Duifkoor en is als religieus verbonden aan de congregatie de zusters van de Voorzienigheid. Een groep nonnen dat zich al 160 jaar inzet voor onderwijs en vormingswerk in Amsterdam maar ook in Afrika, Zuid Amerika en Indonesië.

We zongen net "van de een en de ander". Er is geen mooier lied om het onderwerp te kunnen beginnen. Ik zag je, wat doe je met me, je riep me en vroeg ben je daar? Wie ik ben - hoor ik van de een en de ander.

Jezus vroeg het zijn leerlingen. Wie zeggen de mensen dat ik ben. En ook meer persoonlijker; En jij? Wie ben ik voor jou?

Wie je ook bent en wat je allemaal met je meedraagt. Wees welkom, laten we bidden voor een goede mindset. Om God te verwelkomen willen wij kwetsbaar zijn en mogen we beseffen dat de Barmhartige ons ziet op ons best.

Wek mijn zachtheid weer. Geef mij terug de ogen van een kind. Dat ik zie wat is. En mij toevertrouw. En het licht niet haat.

Ik wens ons een inspiratievol uur toe.

Eerste lezing: Wie ik ben

Een wolk wilde weten wie die was en vroeg ander wolken om hem heen:

"Kunnen jullie mij vertellen wie ik ben?"

Maar de wolken haalden hun schouders op en gaven geen antwoord.

"Is er dan niemand die kan zeggen wie ik ben en wat ik hier doe?" Vroeg de wolk aan niemand in het bijzonder. En de aarde antwoordde:

"Ik kan niet zeggen wie je bent maar ik kan je misschien wel helpen ontdekken."

En langzaam draaide hij zich naar de zon. Bij de eerste aanraking van het zonlicht voelde de wolk al een kleine verandering alhoewel die niet precies wist wat het was. En toen zag de wolk zijn eigen schaduw.

"Ben ik dat? Het beweegt net als ik en ook zijn vorm lijkt op die van mij."

Maar de aarde gaf geen antwoord. De wolk draaide verder naar de zon. De wolk voelde zich langzaam leger worden en toen hij onder zich keek zag hij dikke druppels uit zichzelf komen. Ben ik dat? vroeg hij. Maar de aarde gaf geen antwoord en draaide zich nog verder naar de zon. Tot het hoogste punt dat aan de hemel bereikt kan worden. De wolk voelde zich steeds dunner en ijler worden. En onder hem verdween langzaam zijn schaduw.

Vlak voordat ook het laatste restje wolk door de zond zou worden verdampt zei de wolk:

"Nu weet ik wie ik ben."

En de aarde glimlachte.

Overweging

Wanneer het leven incompleet voelt, zoek je betekenis van de dingen om je heen. Dat is mijn ervaring in mijn werk. De mensen die ik spreek zoeken de zin van het leven. Waar leef je voor als je afhankelijk bent van anderen om naar de wc te kunnen, je kinderen niet op bezoek komen, je geliefden zijn overleden.

Waren ze ooit 'iemand' waar men naar opkeek. Ooit gezond, goed in dansen, zorgeloos plezier om hun kinderen of reden een mooie auto. Wanneer je autonomie verkleint en ziekte genadeloos toeslaat zijn we nog maar een glimp van de mens die ze ooit waren hier op aarde.

Wie ben je en waartoe ben je hier op aarde? Hoe help je de ander die vraag beantwoorden? Ik luister naar levensverhalen en laat mensen ontdekken wat ze op aarde achterlaten; Die mooie tuin waar mensen van genoten, liefdevolle kinderen die nu zelfstandig leven, het zangkoor, hun werk in een sociaal culturele stichting dat mensen geestelijk rijk maakt.

De wolk

De aarde sprak; misschien kan ik je helpen ontdekken wie je bent. Dat was een spiritueel verhaaltje wat ik ergens op internet vond. Het verhaal heeft oorspronkelijk een Boeddhistisch betekenis waar de verlossing van het menselijk lijden te vinden in loslaten van verlangen.

Daarbij kunnen we er ook zelf betekenis aan geven. Ik herken mezelf in de zoektocht van de wolk en de vraag wie ben ik en waartoe ben ik op aarde. Het gaat hier voor mij om de zin van het leven. Je vraagt het aan anderen om je heen maar uiteindelijk leert de aarde welke betekenis je geeft.

De andere wolken konden niet zeggen wie hij is. Hij is niet zijn schaduw, niet de regen wat uit hem kwam. Het is je eigen ervaring dat betekenis geeft. Het gaat erom dat je de aarde met een glimlach achterlaat. Dat je de wereld naar vermogen een beetje mooier achter laat. Dat ieder mens een verschil maakt en dat je leven daarom betekenis heeft.

Bijbel

De vraag van Jezus aan zijn leerlingen; Wie zeggen de mensen dat ik ben? Wat heb je van horen zeggen? Ik dacht eerst; Is het een overhoring of wil hij horen dat Hij zo bijzonder onder de mensen is? Of was het een opmaat naar de tweede vraag. De leerlingen moeten kleur bekennen. Maar jij? Wie zeg jij dat ik

ben? Dit was de vraag tijdens de voorbereiding in het Hemeltje. Wat zeggen de mensen dat Jezus is? De zoon van God. De verlosser. Ons Voorbeeld.

Maar wie zeg jij dan wie Jezus voor jou is? Kan je daar woorden voor vinden? Jezus is mijn vriend. Mijn goede voorbeeld die kwam in naam van de Liefde. De Zoon van God. De vriend die naast me loopt, de enige die je vast kan houden als je je alleen voelt. Gelukkig waren er ook weifelende antwoorden; Ik geloof wel in God, maar geloof in Jezus die naast God op een troon zit?

En dan die radicale levenskeuze die verbonden is met Jezus volgen.. Zou Jezus echt zo gesproken hebben tegen eenvoudige vissersmannen? Vissers zijn in het algemeen ruige types zonder theologische opleiding. Jezus zegt dat de erkenning van Hem zelfverloochening inhoudt, je kruis op je nemen en je eigen leven verliezen. Joodse overdrijving om aan te geven dat het gaat om een radicale keuze?

Samenvoeging; wie ik ben

Jezus' woorden verwijzen naar radicaliteit. Ik vind dat prachtig. Ik wil dat ook, zonder anderen minder te achten. Ik wil me graag aan zijn visioen van het Koninkrijk vasthouden. Heel graag zelfs, maar Jezus vraagt volledige toewijding. Hoor ik dan wel door andere levensbeschouwelijke teksten te laten inspireren?

Als Duif ben ik nieuwsgierig naar de wereld om mij heen. Als Duif sta ik open om te leren van andere religies. Als Duif zoeken we als bezielend verband naar nieuwe wegen om het Grote Verhaal door te geven aan nieuwe generaties. Spannend maar ook eng. Ik voel me soms zo kwetsbaar in die nieuwe wegen.

Corrie Keijzer is voor mij hierin een rolmodel. Trouw verbonden als religieus aan de Zusters van de Voorzienigheid en tegelijkertijd een Duif die zoekt naar hedendaagse vormen. Niet krampachtig vasthouden aan het oude maar handelen in geloof. En vertrouwen dat God in je zoektocht naar je glimlacht.

Wie zeggen de mensen dat ik ben? Dat is voor mij de Bijbelse traditie die mij zoveel goeds heeft gegeven. De Messias, de Heiland, de Zoon van God. Maar deze religieuze taal wordt door velen niet begrepen. Ik zoek samen met jullie naar nieuwe betekenis met het risico dat ik fout kan zitten.

Oppositie houd je scherp

Alleen een dwaas luistert naar zijn eigen echo, zegt Vader abt in de Naam van de Roos. Het is goed om tegengeluid te horen in de liefde, je bedrijf en kerk. Oppositie houd je scherp. Ik twijfel of ik tot Jezus kan bidden, maar bidt wel in zijn naam. Jezus inspireert mij tot het bouwen aan het Koninkrijk en laat mij beseffen dat Gods liefde groter is dan ik me kan voorstellen. Jezus sloeg een brug tussen God en de mensen. Dat is mijn antwoord op de vraag van vandaag.

Het antwoord op wie Jezus voor mij is, verwijst direct naar mezelf. Wie ik ben. Ik ben Marc. Mede dankzij mensen om mij heen. Ik doe moeite om mezelf en God betekenis te geven. Ik ben nieuwsgierig en leergierig christen in de Duif gemeenschap. Als ik om me heen vraag wie ik ben, zal dat afhangen van de relatie die ik heb. Een Duif, een maatje, echtgenoot, zoon, Rotarian, gelovig mens en afhankelijk kwetsbaar mens.

Ik ben als de wolk die zich afvraagt wie die is. Wetend dat mijn schaduw en de regen uit mij, in tijd steeds ijler en dunner wordt. En ik hoop van harte dat het advies dat ik geef aan mijn oude zieke en stervende mensen, ook zelf ter harte mag nemen: Vertrouw erop dat je naar vermogen de wereld een beetje mooier hebt gemaakt.

En dat God dan glimlacht naar me.

Moge het zo zijn.

